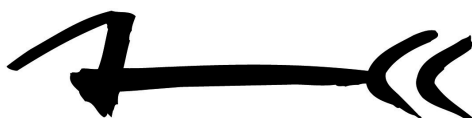

Informe jurídic sobre la Llei 11/2009

(espectacles / activitats recreatives)

Juny de 2011

Associacionisme Cultural Català

Informe jurídic sobre la Llei 11/2009 (espectacles / activitats recreatives)

Assessoria jurídica:

BLASCO SELLARÈS, abogados + asesores fiscales.

Edita:

ENS de Comunicació Associativa · www.ensdecomunicacio.cat · Pl. Víctor Balaguer 5, 5è · 08003 Barcelona · Tel. 93 269 10 42

Consell d'Associacions de Barcelona (CAB) · www.cab.cat · TORRE JUSSANA · Av. Cardenal Vidal i Barraquer, 30 · 08035 Barcelona · Tel. 93 256 40 87

Data:

Juny de 2011.

Aquest informe s'elabora a petició del Consell d'Associacions de Barcelona i de l'Ens de Comunicació Associativa, atesa la preocupació que els genera l'aplicació de la normativa que regula a Catalunya, els espectacles públics i les activitats recreatives. En aquest document s'ofereix una valoració general de la normativa d'aplicació sense donar, en cap cas, solucions a casos concrets. Es recomana recórrer a la norma d'aplicació, per tal de, en el seu cas, resoldre dubtes sobre supòsits determinats.

Val a dir que es tracta d'una normativa complexa ja que, a part de les disposicions bàsiques com són la Llei 11/2009 i el Decret 112/2010 que la desenvolupa, hi ha diverses normes col·laterals a les quals també cal recórrer. Com ho és la normativa pròpia que regula determinades activitats (com les del foc i els espectacles en els quals s'usen animals), i també la normativa de mesures d'autoprotecció.

Amb la finalitat que pugui ser d'utilitat i com a pauta d'intervenció que s'ha de seguir abans de portar a terme o d'organitzar un espectacle públic o activitat recreativa determinada, s'identifica quin és el procediment estàndard que cal seguir amb caràcter general.

D'acord amb aquest document i ateses les moltes definicions que hi ha a la Llei i al Decret, es considera que són d'aplicació en aquest cas i que, per tant, cal tenir en compte les següents:

- **Espectacles públics**, les representacions, les actuacions, les exhibicions, les projeccions, les competicions o altres activitats similars orientades a l'entreteniment o al lleure que es duen a terme davant de públic en establiments o espais oberts al públic.
Es classifiquen en espectacles cinematogràfics, teatrals (incloent-hi titelles, dansa, òpera, etc.), d'audició, musicals, manifestacions festives de caràcter cultural i tradicional (representacions musicals, balls, exhibicions, cavalcades o desfilades de caràcter popular) espectacles de circ i altres espectacles (aquells singulars que per la seva característica o naturalesa no es trobin recollits específicament i se celebren davant de públic en establiments o espais oberts al públic).
- **Activitats recreatives**, ho són les que ofereixen al públic la utilització de jocs, màquines o aparells o el consum de productes o serveis d'oci entreteniment o diversió i també les activitats que congreguen persones amb l'objecte principal d'implicar-les a participar-hi o d'oferir-los serveis amb finalitat d'oci, entreteniment o diversió.
- **Establiments oberts al públic**, els locals, les instal·lacions o els recintes dedicats a dur-hi a terme espectacles públics o activitats recreatives.
- **Espais oberts al públic**, els llocs de domini públic incloent-hi la via pública, o de propietat privada on ocasionalment es porten a terme espectacles o activitats recreatives i que no disposen d'infraestructures ni d'instal·lacions fixes per fer-n'hi.
- **Espectacles públics i activitats recreatives de règim extraordinari**, tenint en compte que ho són les que es fan en espais oberts al públic o en altres locals que, tot i no tenir la condició d'establiments oberts al públic amb llicència o autorització, compleixen les condicions exigides per a dur-hi a terme els espectacles o les activitats.
- **Organitzador**, qualsevol persona física o jurídica, pública o privada, legalment constituïda que habitualment o esporàdica, sigui: i) responsable de promoure o d'organitzar espectacles públics

o activitats recreatives o ii) la persona titular o explotadora de l'establiment o espai obert al públic on aquests es desenvolupen.

- **Catàleg** establert al Decret 112/2010, en el qual es defineixen els diversos tipus d'espectacles i d'activitats i establiments oberts al públic, on es porten a terme.

A continuació, es tractaran els temes i els aspectes següents:

- Explicació molt genèrica dels principis de la Llei 11/2009 i del Decret 112/2010 que la desenvolupa.
- Quin paper hi tenen els ajuntaments.
- Cap espectacle o activitat recreativa sense permís previ.
- Infraccions, sancions i persones responsables.
- Pla d'autoprotecció: què és i quan cal.
- Règim aplicable a la ciutat de Barcelona.
- Actuacions dels grups de foc en les celebracions populars i tradicionals.
- Annexos.

PRINCIPIS GENERALS DE LA LLEI QUE REGULA ELS ESPECTACLES PÚBLICS

La Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives i el Decret 112/2010, de 31 d'agost, que la desenvolupa, tenen per objecte establir el règim jurídic dels espectacles públics, les activitats recreatives i els establiments i els espais oberts al públic on es porten a terme aquestes activitats. Estableix quan s'ha de demanar llicència, autorització, davant de qui, el procediment que s'ha de seguir, etc.

S'inspira en els principis següents:

- **Convivència**, entre els qui es volen divertir, els qui volen descansar i els qui s'hi dediquen professionalment.
- **Seguretat** tant de les persones, com dels establiments i de les activitats recreatives.
- **Qualitat i sostenibilitat** de les activitats i dels locals.

Fa especial incidència en les cauteles per a la protecció dels menors i en la proscripció radical de qualsevol discriminació. També prohibeix l'exhibició de qualsevol tipus de símbols i d'objectes que incitin a la violència, al sexisme, al racisme i a la xenofòbia.

Té un àmbit d'aplicació molt ampli. S'aplica:

- **A tota mena d'espectacles públics**, activitats recreatives i establiments oberts al públic, amb independència del caràcter públic o privat dels organitzadors, de la titularitat pública o privada de l'establiment o l'espai obert al públic en què es desenvolupen, de la seva finalitat lucrativa o no lucrativa i del seu caràcter esporàdic o habitual.

- **A les manifestacions culturals tradicionals**, com les cercaviles, els correfocs i altres espectacles i festes amb foc i pirotècnia de caràcter popular i àmplia representació i tradició en les activitats de la cultura tradicional catalana que formen part del patrimoni social i cultural de Catalunya.

Aquestes celebracions es regeixen per la Llei i per altres normes específiques.

- **També pot ser aplicable a:**

- Les activitats esportives
- Les activitats relacionades amb el joc i les apostes
- Les relacionades amb espectacles on hi participen animals, i
- Les activitats de restauració

No obstant això, resten **EXCLOSOS** del seu àmbit d'aplicació:

- les activitats amb ús de foc i material pirotècnic (regeix el Decret 252/1999 de 31 d'agost)
- els actes i les celebracions privats que no es portin a terme en establiments i espais oberts al públic.

Per tant, un espectacle públic o activitat recreativa organitzada per una associació, Fundació, Cooperativa, etc., amb finalitat de lucre, o no, en principi, s'inclou dins del seu àmbit d'actuació.

Malgrat que el criteri general és que per portar a terme un espectacle o activitat recreativa, **s'exigeix llicència prèvia**, cal destacar com a novetat, la introducció del **règim de comunicació prèvia** davant de l'Administració per a determinats establiments d'espectacles i activitats.

NO s'hi estableix quins són els criteris que caldrà seguir per part de les autoritats competents per atorgar les llicències o les autoritzacions corresponents. Per tant, ens podem trobar que hi hagi diferents tipus d'exigències per a un mateix espectacle, segons en quin municipi es demani la llicència.

S'hi incorpora la **tramitació per via telemàtica** d'aquells tràmits que sigui possible fer-ho d'aquesta manera o la inscripció d'ofici dels establiments oberts al públic, les persones que en són titulars i aquelles que són organitzadores d'espectacles públics i activitats recreatives en els registres públics que, a tal efecte, preveu el Decret. En aquest cas cada ajuntament o administració en determina els passos que cal seguir.

Quan es demana un permís l'administració ha de contestar dins d'un termini determinat. Si no ho fa, s'entén com a permís denegat (**silenci administratiu negatiu**). En tot cas doncs, cal esperar que l'administració resolgui.

Per tal d'agilitzar els tràmits, el lògic hagués estat que el criteri general de la Llei fos el contrari: el de silenci administratiu positiu. És a dir, preveure que passat el temps sense que hi hagi resposta, s'entengués que la resposta fos positiva, o el que és el mateix, que l'autorització per portar a terme l'activitat, s'hagi entès concedida transcorregut un temps determinat des que se'n va sol·licitar el permís.

Com un altre requisit més, **s'exigeix a l'organitzador la subscripció d'una assegurança de responsabilitat civil**, com a condició perquè sigui atorgada la llicència o l'autorització.

La raó que argumenta la Llei, és que s'utilitza com a mesura per tal de garantir que els possibles danys a les persones i als béns que, en el seu cas, es puguin causar durant el desenvolupament l'activitat, quedin coberts.

Evidentment això pot arribar a ser un fre important que clarament impedeixi que determinades activitats es puguin portar a terme, especialment per a petites entitats sense finalitat de lucre a les quals no els sigui possible contractar aquesta assegurança. Aquest punt es considera com un requisit inassolible per a moltes entitats.

En determinats establiments oberts al públic, els espectacles públics i les activitats recreatives, s'exigeix que **hi hagi personal i instal·lacions de vigilància**. En el cas que siguin necessaris, el compliment d'aquests requisits és una de les condicions a les quals s'han de sotmetre les llicències o les autoritzacions.

Així mateix s'estableix, per a determinats casos, el compliment de mesures per a la protecció de la seguretat i la salut (en funció dels llocs on es facin les activitats i també del seu aforament). Algunes d'aquestes poden ser:

- **memòria de seguretat:** en determinats establiments i espais oberts al públic on es facin activitats recreatives municipals, amb un aforament superior a 150 persones. Ha de formar part de la documentació que cal aportar per demanar la llicència o l'autorització.
- **dispositius d'assistència sanitària:** en els establiments i espectacles a partir de 1.000 persones d'aforament. Hi ha d'haver una infermeria amb instal·lacions, materials i equips adequats per prestar primers auxilis. La infermeria pot ser substituïda per una farmaciola i la presència de vehicles medicalitzats.
- **farmaciola amb material per fer les primeres cures:** a la resta d'establiments amb un aforament inferior a les 1.000 persones.
- **vigilants de seguretat privada:** en activitats recreatives i espectacles públics musicals, i també en activitats i espectacles musicals de caràcter extraordinari, durant tot l'horari de funcionament. El nombre de vigilants varia, en funció de l'aforament.
- **és obligatori que hi hagi personal de control d'accés:** en establiments on es porten a terme espectacles o activitats recreatives musicals a partir de 150 persones d'aforament. També en espectacles públics i activitats recreatives musicals de caràcter extraordinari, a partir de 150 persones d'aforament.
- **pla d'autoprotecció:** ha de formar part de la documentació que cal presentar per obtenir la llicència o l'autorització. Més endavant es farà referència a aquest pla.

PLA D'AUTOPROTECCIÓ: QUÈ ÉS I QUAN CAL?

És el document que preveu per a una determinada activitat, centre, establiment, etc. les emergències que es poden produir a conseqüència de la mateixa activitat i les mesures de resposta davant situacions de risc col·lectiu que els poden afectar.

En aquest cas, és d'aplicació el Decret 82/2010 de 29 de juny mitjançant el qual s'aprova el catàleg d'activitats i de centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i en fixa el contingut.

Si es tracta d'activitat coorganitzada entre alguna entitat i l'ajuntament, es considera que ambdós tenen responsabilitat sobre el pla.

Al Decret, s'hi estableixen diferents períodes d'entrada en vigor. Així, es començaria a exigir el compliment de la normativa a partir del dia **7 de juliol de 2011**, pel que fa a:

- Espectacles públics i activitats recreatives fetes **a l'aire lliure en espais tancats amb un aforament igual o superior a les 500 persones i inferior a les 5.000 persones.**
- **Activitats en espais públics, de caràcter festiu, tradicional o popular que puguin presentar algun risc** (es podrien considerar com a tals, determinades fires en funció del seu aforament i accessibilitat, per exemple la Fira de Teatre de Tàrraga, els carnestoltes, etc.)

A més, aquest decret també s'aplica **des del dia 7 de gener de 2011** en relació a:

Activitats d'espectacles públics i recreatives i activitats esportives. Llocs recintes i instal·lacions en els que se celebrin esdeveniments regulats per la normativa vigent en matèria d'espectacles públics i activitats recreatives. I també, llocs, recintes i instal·lacions on se celebrin activitats esportives *sempre que es compleixi el següent:*

- **En espais tancats:**
 - Edificis tancats amb capacitat o aforament igual o superior a 2.000 persones o amb una altura d'evacuació igual o superior a 28 m.
 - Instal·lacions tancades desmuntables o de temporada: aforament igual o de més de 2.500 persones.
- **A l'aire lliure:** en general aquells espais amb capacitat o aforament igual o superior a 5.000 persones.

QUIN PAPER HI TENEN ELS AJUNTAMENTS?

La Llei, a més d'atribuir àmplies facultats als ajuntaments, també els confia bona part de les competències de control, incloent-hi les d'inspecció i sanció en relació als espectacles i activitats que es facin dins el seu àmbit. De tota manera, aquesta situació és molt flexible ja que en general es deixa en mans de cada ajuntament la decisió d'assumir-les efectivament, o no. **En el cas que l'ajuntament no les assumeixi, ho ha de fer l'Administració de la Generalitat.**

Per tant, aquesta normativa no s'aplicarà d'una manera directa als ajuntaments que hagin aprovat en el Ple municipal assumir competències en aquesta matèria i així ho hagin comunicat a la Generalitat. En aquests casos, la tramitació corresponent caldrà fer-la segons les ordenances de cada municipi.

En aquest sentit, la direcció general competent en aquesta matèria, per mitjà de la pàgina web (www.gencat.cat/Interior) ofereix informació actualitzada sobre els ajuntaments que han assumit l'exercici de les competències corresponents. A la part final d'aquest document s'incorpora una llista dels municipis que, actualment, tenen delegades aquestes funcions.

Atès que en aquesta matèria concorren competències de la Generalitat i dels ajuntaments, es crea la **Comissió d'Espectacles Públics i d'Activitats Recreatives** amb funcions de coordinació entre les dues administracions. En el mateix sentit, el **Consell Assessor dels Espectacles Públics i Activitats Recreatives** com a òrgan consultiu i de participació ciutadana, on es pretén que integri representants dels sectors socials involucrats en aquestes temàtiques.

Com a qüestió important que cal tenir en compte, és que la Llei estableix que els ajuntaments **poden sotmetre** els espectacles públics, les activitats recreatives i els establiments oberts al públic **a requisits i condicions addicionals** als establerts amb caràcter general (per exemple demanar fiances, avals bancaris, etc.). Això, a la pràctica, pot dificultar encara més l'inici de l'activitat corresponent. De fet, potser en molts casos fins i tot pot impedir que es porti a terme.

Malgrat aquesta previsió, ni la Llei ni el Decret defineixen quins són (o poden ser) aquests requisits addicionals que poden imposar els ajuntaments per concedir les llicències. El grau d'arbitrarietat i, si es vol, d'inseguretat és doncs gran.

A més a més, **si una associació, fundació, etc. vol representar un espectacle o fer una activitat cal que abans s'inscriui com a organitzador** en un registre que els ajuntaments han de crear: **registre d'establiments oberts al públic i d'organitzadors d'espectacles públics i d'activitats recreatives**. Això suposa el compliment d'una condició més i alhora un altre tràmit administratiu que pot arribar a complicar el procés, encara més. De tota manera, és possible que, a la pràctica, hi hagi ajuntaments que encara no hagin creat aquest registre.

D'aquí la importància de que abans de fer un espectacle o activitat en un determinat municipi, ens assegurem molt bé de quins seran exactament tots els requisits que ens demanaran.

Una novetat d'aquest règim normatiu, és la **informació i la participació ciutadana** en el tràmit de concessió de llicències, autoritzacions i de comunicacions prèvies. El mateix ajuntament se al **tràmit d'informació** pública durant 20 dies. També es preveu un **tràmit d'informació i audiència veïnal**.

Des del nostre punt de vista, si bé potser amb aquests tràmits s'ofereixen més garanties, sense cap mena de dubte, el seu compliment n'alenteix la tramitació.

LLICÈNCIA, COMUNICACIÓ PRÈVIA O AUTORITZACIÓ?

Els establiments oberts al públic, els espectacles públics i les activitats recreatives, estan subjectes a:

- Règim de comunicació prèvia davant l'ajuntament.
- Llicència municipal.
- Autorització de la Generalitat, o
- Règim de comunicació prèvia davant la Generalitat.

Supòsits en què es requereix **comunicació prèvia a l'ajuntament**:

- Establiments oberts al públic destinats a espectacles cinematogràfics.
- Establiments oberts al públic destinats a espectacles i actuacions musicals, amb un aforament de fins a 150 persones (bar musical, restaurant musical, sala de concerts, karaoke, sala de festes amb espectacle i concert d'infància i joventut, café teatre, café concert, discoteques de joventut que tinguin llicència de discoteca)
- Establiments oberts al públic d'activitats de restauració amb un aforament de fins a 150 persones (sempre que no disposin de terrassa o espai complementari a l'aire lliure). S'hi inclou bar, restaurant, saló de banquets, etc.
- Altres actuacions en directe en determinats establiments.

Cal l'obtenció de la **licència municipal** prèvia, en els casos següents:

- Establiments oberts al públic destinats a espectacles i actuacions musicals, amb un aforament superior a les 150 persones (bar musical, restaurant musical, sala de concerts, karaoke, sala de festes amb espectacle i concert d'infància i joventut, café teatre, café concert, discoteca, sala de ball, sala de festes).
- Establiments oberts al públic de règim especial en municipis de més de 50.000 habitants o en aquells municipis que tinguin les competències delegades.
- Establiments oberts al públic de caràcter permanent no desmuntable.
- Espectacles de circ i altres activitats que es porten a terme en establiments oberts al públic de caràcter no permanent i/o desmuntable.
- Espectacles públics i activitats recreatives en espais oberts.
- Espectacles públics i activitats recreatives de règim extraordinari en municipis de més de 50.000 habitants (o en aquells municipis que tinguin les competències delegades) .
- Espectacles públics i activitats recreatives de règim extraordinari que es duguin a terme amb motiu de les festes i revetlles populars.

Cal l'autorització de la Generalitat en els supòsits següents:

- Establiments oberts al públic de règim especial en municipis de menys de 50.000 habitants i que NO tinguin les competències delegades.
- Espectacles públics i activitats recreatives de règim extraordinari en municipis de menys de 50.000 habitants o en aquells municipis que No tinguin les competències delegades.
- Proves esportives en més d'un terme municipal.

Supòsits en els quals NO cal llicència municipal (llevat que les corresponents ordenances estableixin el contrari en el cas dels ajuntaments que tenen les competències delegades):

- Establiments oberts al públic que són titularitat de l'ajuntament.
- Espectacles públics i activitats recreatives de règim extraordinari organitzats pel municipi amb motiu de festes i revetlles.
- Espectacles públics i activitats recreatives d'interès artístic o cultural amb un aforament reduït o si tenen un valor cultural o artístic especial.
- Espectacles i activitats esportives de caràcter esporàdic.
- La Generalitat por eximir de l'obligació de tenir llicència municipal en espectacles i activitats d'interès artístic o cultural que es facin ocasionalment en edificis inclosos dins l'inventari del patrimoni arquitectònic de la Generalitat.

Tramitació de la llicència municipal

La persona responsable de l'espectacle ha de presentar la sol·licitud a l'ajuntament, acompanyada d'una memòria redactada per l'organitzador la qual ha de contenir:

- Identificació de l'espectacle.
 - Data prevista de l'actuació.
 - Dades de, com a mínim, dues persones responsables de l'organització.
 - Breu descripció de l'espectacle i del nombre màxim previst d'assistents i serveis que se'ls ofereixen.
 - Indicació de les mesures adoptades.
 - Declaració responsable on consta que es té la pòlissa d'assegurança que dóna cobertura a la responsabilitat civil.
 - Identificació dels titulars de l'establiment o espai on es porta a terme l'espectacle i la conformitat dels responsables amb l'espectacle projectat.
- Se sotmet la memòria a consulta dels òrgans municipals, comarcals o de la Generalitat que siguin competents. Han d'emetre'n un informe en el termini de 15 dies.
 - L'ajuntament ha de tramitar la memòria i presentar-la en el termini *d'un mes* a comptar des de la data de sol·licitud.
 - Si no hi ha resolució expressa, s'entén que s'ha denegat la llicència municipal *per silenci negatiu*.

Cal tenir en compte que la llicència es demana a l'Ajuntament del municipi en el que es vol portar a terme l'espectacle o activitat. Si no és un dels Ajuntaments que ha assumit competència en aquesta matèria, la llicència es tramita i concedeix en base a l'establert a la Llei 11/2009. Ara bé, si és un dels Ajuntaments que ha assumit competències, es tramitarà segons el que s'estableixi a la corresponent Ordenança.

Autorització de la Generalitat. Tramitació

- Cal presentar la sol·licitud acompanyada de la memòria als serveis territorials competents en aquesta matèria.
- El servei territorial ha de sotmetre la memòria a consulta dels òrgans municipals o de la Generalitat que siguin competents. Disposen de 15 dies per emetre'n un informe vinculant.
- S'ha de resoldre i notificar en el termini d'un mes a comptar des de la seva sol·licitud.
- Si no hi ha resolució expressa s'entén que la llicència ha estat denegada per silenci administratiu negatiu.

Comunicació prèvia

- El titular de presentar la llicència municipal amb caràcter previ a la data prevista per a la seva obertura.
- Es presenta davant l'òrgan administratiu competent.
- Cal annexar-hi:
 - Declaració responsable del fet que l'establiment i l'activitat compleixen els requisits corresponents.
 - Declaració responsable de disposar de pòlissa d'assegurances.

QUÈ CAL TENIR EN COMPTE SI ES VOL FER UN ESPECTACLE O ACTIVITAT EN UN ESPAI OBERT

- *Només s'hi poden fer aquells espectacles que a més de complir els requisits corresponents, també hi coincideixin una de les circumstàncies següents:*
 - Se celebrin amb motiu de festes i revetlles populars o de festivals o certàmens on hi hagi una àmplia participació de la població.
 - Se celebrin en dates o en vigílies festives, dins d'horaris en què el seu desenvolupament sigui admissible pels usos socials majoritaris.
 - Se celebrin en indrets situats a la distància necessària dels nuclis habitats, de manera que no causin molèsties a la gent que hi viu.
- L'organitzador ha de tenir la conformitat del titular de l'espai obert. En el seu cas, cal la conformitat de l'autoritat administrativa.
- Els organitzadors poden tancar l'espai si el seu titular ho autoritza. Les tanques han de ser homologades, no poden acabar en angles de tall o en superfícies agressives que puguin causar danys. Cal preveure diversos punts oberts a la tanca per facilitar evacuació del públic.
- L'organitzador hi ha d'instal·lar els serveis sanitaris higiènics i d'assistència sanitària que corresponguin.
- L'organitzador també es fa responsable d'habilitar un espai per a aparcament de vehicles i si escau, perquè hi acampin els assistents.
- L'administració pot condicionar la concessió de la llicència al fet que l'organitzador dipositi una fiança per respondre de possibles danys.

Autorització d'ús d'espais oberts de titularitat pública

- La seva realització resta condicionada al fet que l'organitzador obtingui l'autorització d'ús de l'espai per part de l'administració que n'és la titular.
- Aquesta autorització es demana juntament amb la llicència municipal.
- L'atorgament de la llicència es pronuncia d'una manera expressa respecte d'aquesta autorització d'ús de l'espai municipal.
- En els casos d'ús d'espai públic no municipal, cal demanar l'autorització a l'administració corresponent.

INCOMPLIMENTS I SANCIONS

Atesa la regulació del règim sancionador establert, és evident la voluntat de garantir eficaçment el compliment efectiu de la normativa. Es pretén combatre, entre d'altres, l'organització il·legal d'espectacles o activitats en espais oberts ocupats de manera il·legítima.

Les infraccions es classifiquen en faltes molt greus, greus i lleus. Són objecte de les sancions també establertes.

Com a exemple, cal esmentar que es considera **falta molt greu**, obrir un establiment o fer-hi espectacles públics o activitats recreatives, *sense disposar* de la preceptiva llicència o autorització corresponent. Excedir de l'aforament permès si comporta risc per a la seguretat de les persones, no atendre les persones que necessiten assistència mèdica immediata, admetre menors on tinguin prohibida l'entrada, etc.

Com a **falta greu**, dur a terme espectacles o activitats diferents dels autoritzats, incomplir els horaris d'inici o acabament, incomplir normes sobre serveis de vigilància, no tenir el pla d'autoprotecció corresponent o no aplicar-lo de manera correcta, etc.

Com a **falta lleu**, s'hi preveu el fet de no tenir a disposició dels clients els fulls de reclamació o de denúncia o bé negar-se a donar-los-els, incomplir la normativa sobre venda d'entrades, practicar la revenda, etc.

Les sancions, poden consistir en:

- Multes, l'import de les quals pot variar en funció de com estigui classificada la sanció (una de molt greu, multa de 15.001 a 150.000 euros. En cas de reincidència de fins a 300.000 euros i una de lleu, de 300 a 1500 euros)
- Prohibició d'usar els establiments afectats (precinte o tancament) per temps determinat en funció del tipus de sanció
- Comís dels béns relacionats amb l'activitat
- Suspensió de la llicència
- Revocació de la llicència
- Inhabilitació per ser titular o organitzador d'altres activitats

Possibles responsables davant d'una infracció

Ho poden ser aquelles persones que incorrin en les faltes que la Llei tipifica *ja siguin els organitzadors o els titulars de la llicència* (cas que no siguin els mateixos organitzadors).

En el cas de les entitats, en són responsables solidaris les persones físiques que n'ocupen càrrecs d'administració o de direcció que i) hagin comès la infracció o ii) que hi hagin col·laborat activament o que no acreditin haver fet el possible, per tal d'evitar-la, que l'hagin consentit o que hagin adoptat acords que la possibilitin.

Els titulars dels establiments i espais oberts al públic i les persones organitzadores d'espectacles públics o activitats recreatives, són responsables del:

- Desenvolupament normal de l'espectacle o activitat, de la seva clientela i de la resta de persones que hi assisteixen o hi participen.
- Del funcionament normal de l'establiment i dels espectacles i activitats que s'hi porten a terme, llevat que l'organitzador dels actes sigui una persona diferent, en aquest cas la responsabilitat del titular i la de l'organitzador, és la que:
 - Hagin pactat o, si no hi ha pacte,
 - Responsabilitat directa de l'organitzador de l'activitat o espectacle i subsidiària (en segon terme) del titular dels establiments.

OBLIGACIONS DELS ORGANITZADORS

S'obliga els organitzadors a:

- Inscriure's al registre d'organitzadors del municipi en el que es vol fer l'activitat o espectacle.
- Tenir en tot moment a disposició del públic i de qualsevol interessat fulls de reclamació / denúncia.
- Subscriure una assegurança que cobreixi la seva responsabilitat. *És un requisit* per a l'obertura de l'establiment i **per a l'inici dels espectacles públics o activitats recreatives**. Ha de respondre dels danys personals i materials i dels perjudicis ocasionats a les persones usuàries o assistents i a terceres persones i als seus béns. A efectes il·lustratius s'indica que fins a 100 persones d'aforament el capital mínim assegurat ha de ser de 300.000 euros i fins a 1.500 persones, de 1.200.000 euros.

A més, **per fer espectacles o activitats a la via pública o en altres espais oberts d'ús públic no delimitat, cal contractar una pòlissa per una quantia mínima de 601.000 euros de capital assegurat.**

Les quanties mínimes per les quals s'ha de contractar la pòlissa d'assegurança, són les següents:

- Fins a 100 persones d'aforament, 300.000 euros de capital assegurat.
- Fins a 150 persones d'aforament, 400.000 euros de capital assegurat.
- Fins a 300 persones d'aforament, 600.000 euros de capital assegurat.
- Fins a 500 persones d'aforament, 750.000 euros de capital assegurat.
- Fins a 1.000 persones d'aforament, 900.000 euros de capital assegurat.
- Fins a 1.500 persones d'aforament, 1.200.000 euros de capital assegurat.
- Fins a 2.500 persones d'aforament, 1.600.000 euros de capital assegurat.
- Fins a 5.000 persones d'aforament, 2.000.000 euros de capital assegurat.

ACTUACIONS DELS GRUPS DE FOC EN LES CELEBRACIONS POPULARS I TRADICIONALS

Quant a aquest tipus d'actuacions, cal tenir en compte que:

- Regeix el Decret 252/1999 de 31 d'agost.
- Cal l'autorització de les actuacions.
- L'organitzador ha d'obtenir amb caràcter previ:
 1. Llicència municipal. Si l'actuació és organitzada per un ajuntament, cal que l'actuació sigui aprovada per l'òrgan competent d'aquest ajuntament.
 2. Autorització per a la utilització del material pirotècnic.
- Abans de concedir la llicència, l'ajuntament ha de demanar informes als serveis de prevenció i extinció d'incendis i salvament.
- És obligatori tenir un pla d'autoprotecció.
- L'organitzador, entre d'altres, ha:
 - d'acreditar que té contractada una assegurança
 - de comunicar l'actuació als veïns
 - de senyalitzar l'espai de l'actuació. Les comunicacions i les senyalitzacions s'han de fer almenys 48 hores abans de l'inici de l'actuació.

RÈGIM APLICABLE A LA CIUTAT DE BARCELONA

Segons la Carta municipal de Barcelona, s'atribueix a l'Ajuntament d'aquesta ciutat la competència per autoritzar la instal·lació i l'obertura de tota mena d'establiments oberts al públic i d'activitats a la ciutat de Barcelona. Per tant, pot regular mitjançant les ordenances municipals tots els aspectes corresponents i, també, inspeccionar i sancionar els establiments, les activitats o els espectacles que autoritza.

- D'acord amb el que hem dit fins ara, les ordenances que són d'aplicació:

I) Ordenança sobre l'ús de les vies i els espais públics de Barcelona, quan les activitats es porten a terme en espais públics.

- Regula els usos i les activitats que es porten a terme a les vies i als espais destinats a l'ús públic de titularitat municipal, particularment els carrers, les places i els parcs o jardins, com també la utilització dels béns de domini públic situats als espais públics.
- Estableix que no es pot fer un ús privatiu de les vies, espais o instal·lacions públics **sense obtenir prèviament la llicència municipal.**
- En els casos que l'activitat sol·licitada sigui d'interès públic, l'autorització de l'ocupació per a usos especials o privatis, pot ser atorgada per mitjà d'un conveni entre l'Ajuntament i el titular d'aquella.

- L'Ajuntament facilitarà les instal·lacions a la via pública referides a serveis públics o les promogudes per les entitats d'interès públic.
- *Activitats que es consideren d'interès públic* als efectes d'autoritzar l'ocupació privativa i temporal dels espais d'ús públic:
 - Activitats d'interès cultural.
 - Envelats, instal·lacions pròpies de celebració de balls, espectacles, activitats de lleure.
 - Fires.
 - Activitats esportives.

Les actuacions musicals al carrer necessiten la llicència corresponent, llevat que es compleixi el següent:

- Que es facin sense amplificadors, altaveus ni instruments de percussió.
 - Que es facin en espais públics de més de set metres d'amplada.
 - En horari comprès entre les 10 i les 22 hores, la durada és inferior a 30 minuts.
 - No confronti amb centres docents, hospitals, clíniques, residències, terrasses o vetlladors.
- L'atorgament de les llicències correspon a l'alcalde i, excepcionalment, al Ple.
 - El termini de tramitació es de dos mesos i el de la concessió d'ús privatiu, de sis mesos.
 - Si l'Ajuntament no ho resol satisfactòriament, s'entén que s'ha desestimat la llicència (silenci administratiu negatiu).
 - L'Ajuntament pot exigir la constitució de dipòsit o aval addicional per garantir la compensació de possibles danys, i també la subscripció d'una assegurança per tal de cobrir els riscos de l'activitat que pretén ser del domini públic.

II) Ordenança municipal de les activitats i dels establiments de concurrència pública de Barcelona

- S'aplica a espectacles i activitats recreatives regulats en aquesta ordenança (s'acompanya com a document adjunt, l'Annex I de l'Ordenança en el qual es relacionen).
- Estan sotmesos al previ atorgament de la llicència municipal que es tramita directament a l'Ajuntament.
- Les persones que pretenguin organitzar espectacles i activitats recreatives, cal que estiguin inscrites al Registre municipal d'empreses i establiments d'espectacles i d'activitats recreatives.

En matèria de protecció civil

Hi ha també una regulació específica per al municipi de Barcelona d'acord amb les competències de l'Ajuntament en virtut de la Carta municipal. En aquest sentit, correspon a l'Ajuntament de Barcelona regular el catàleg, la tramitació, la verificació i el control dels plans d'autoprotecció de les instal·lacions, els establiments o les activitats d'interès per a la protecció civil local aplicant-hi els criteris de la normativa.

CONCLUSIONS

L'objectiu de la normativa analitzada és el de garantir la convivència, la seguretat i la qualitat dels espectacles i de les activitats recreatives.

Substitueix una normativa que s'aplicava des de feia gairebé vint anys i que segurament no donava resposta a les necessitats actuals. La necessitat del canvi, no es discuteix. En aquest sentit, l'actual normativa pretén donar resposta a les principals situacions que la realització d'espectacles públics i activitats recreatives originava a Catalunya.

És innegable que quan es fan aquests tipus d'activitats, hi concorren múltiples interessos i persones diferents (espectadors, usuaris, organitzadors, artistes, tècnics, persones que viuen a prop d'on es fan les activitats, etc.) . Per tant, trobar una regulació per a una temàtica en la qual convergeixen interessos, de vegades, tan diferents, no és cosa fàcil.

La Llei 11/2009 -i el Decret que la desenvolupa - possibilita el desenvolupament d'activitats musicals en directe en establiments i espais públics.

És comprensible que hi hagi un control administratiu sobre els espectacles públics, les activitats recreatives i, com és lògic, els establiments en els quals es duen a terme totes aquestes activitats.

Ofereix a les persones que resideixen a la proximitat d'establiments d'espectacles públics i activitats recreatives, garanties i procediments adequats per tal que puguin fer valer els seus drets i interessos.

Afecta plenament les administracions locals i comporta nombroses i significatives modificacions materials i de procediment, amb relació a la regulació anterior.

La normativa atribueix àmplies potestats als ajuntaments, als quals atribueix competències de control, incloent-hi les d'inspecció i sanció. Ara bé, la Llei preveu que aquesta més gran atribució de responsabilitats municipals, sigui molt flexible, i deixa en mans de cada ajuntament la decisió d'assumir-les efectivament, o no. Cas que no les assumeixin, les exercirà la Generalitat.

El règim de llicència previst a la Llei, implica limitar la possibilitat d'operar només als qui han obtingut la llicència de l'autoritat competent. Altres sistemes, com la mera comunicació prèvia simplificarien molt la tramitació dels permisos. Sens dubte hauria resultat més simple i favorable que el sistema de comunicació fos la regla general i la llicència prèvia, l'excepció.

Al marge de la Llei, reglaments posteriors o fins i tot les ordenances municipals, poden establir requisits addicionals als que s'estableixen amb caràcter general. Òbviament, això genera certa inseguretat.

Tot i haver atribuït competències àmplies als ajuntaments és possible que per fer una mateixa activitat cada ajuntament demani requisits diferents. Això pot generar certa inseguretat. Seria molt millor que, a més de les atribucions i les competències que tenen els ajuntaments, els requisits i la tramitació fossin únics i sempre els mateixos.

En aquest sentit i sense cap mena de dubte, **una ordenança municipal tipus amb una regulació única**, alleugeriria els tràmits.

La tramitació també seria més fàcil, àgil i ràpida (i de fet també ajudaria a reduir la càrrega administrativa) si el règim utilitzat fos el de **comunicació prèvia** i no el de llicència municipal o d'autoritzacions.

També hauria estat útil preveure un procediment més simple i breu per a aquelles activitats o espectacles que es porten a terme d'una manera concreta. La Llei no fa cap mena distinció en aquest sentit. Obliga a fer la mateixa tramitació i a complir els mateixos requisits, tant si l'activitat es fa d'una manera concreta o habitual.

La Llei preveu un **silenci administratiu negatiu** en relació a la tramitació administrativa. Això fa que el temps de tramitació de l'obtenció de les llicències pugui incrementar-se considerablement, ja que per poder portar a terme l'activitat o l'espectacle, cal esperar que l'administració implicada contesti d'una manera expressa i favorable amb caràcter previ. Si el silenci previst fos el positiu (passat un temps des de la presentació de la sol·licitud, s'entén que s'ha concedit la llicència) possiblement els tràmits es podrien completar d'una manera més ràpida. De tota manera, el sistema previst obliga l'administració a resoldre i, per tant, permet assegurar-se que quan s'autoritza una determinada activitat, es compleixen tots i cadascun dels requisits corresponents.

S'ordena als ajuntaments que creïn un **registre d'organitzadors d'espectacles públics i activitats recreatives** ubicats al terme municipal corresponent.

Això suposa un condicionant més i, alhora, una altra càrrega administrativa per a l'organitzador, ja que ha de fer també el tràmit d'aquesta inscripció.

L'exigència de subscripció d'una **assegurança de responsabilitat civil** per tal que sigui atorgada la llicència o l'autorització si bé, per una banda suposa una mesura per a garantir possibles danys a persones i béns que es puguin causar en el desenvolupament de l'activitat, de l'altra, en molts casos serà tant com impedir que es pugui portar a terme una activitat. Cal dir que hi ha -per exemple- entitats amb pocs recursos que no poden assumir el cost que suposa aquesta contractació.

Per últim, esmentar el **règim de sancions infraccions**. Evidencia la voluntat que es vol garantir el compliment efectiu d'aquesta normativa. S'ha donat molta importància a aquests aspectes, segurament atesa la transcendència dels valors i els interessos afectats.

En aquest sentit, és important destacar la quantia de l'import de les sancions previstes i la **responsabilitat solidària** de les persones físiques que ocupen càrrecs de direcció o administració a les entitats que organitzen espectacles o activitats, en el cas que es cometin infraccions d'algun tipus. Aquesta és una qüestió que es recomana tenir molt en compte.

POSSIBLES PROPOSTES D'INTERVENCIÓ

Una via possible podria ser aprofitar el fet que des de la Diputació de Barcelona, s'està treballant per aconseguir el contingut d'una ordenança municipal tipus o model que, si prosperés, l'haurien de tenir en compte tots els ajuntaments que tenen competències en aquesta matèria, quant a la tramitació i a la concessió de la llicència prèvia per fer l'activitat.

En aquest sentit, una via que cal considerar podria ser intentar aconseguir que aquesta ordenança model reculli que per a determinats tipus d'activitats o espectacles (podrien quedar-hi inclosos els que normalment organitzen les entitats de les seves federacions) que es portin a terme en locals amb uns determinats aforaments, amb un determinat pressupost i un determinat públic i nombre d'assistents, es consideressin com a activitats exemptes de llicència municipal.

Pel que fa a espectacles o activitats recreatives, no és el mateix una ballada de sardanes o una botifarrada popular o un macroconcert, ni que l'activitat estigui organitzada per una entitat sense afany de lucre o per una entitat diferent. Per tant, el tractament d'una i altra activitat quant a intervenció administrativa, tampoc no ho hauria de ser.

No obstant això, no seria factible introduir a la Llei diferències segons qui siguin els organitzadors de les activitats i exigir uns requisits o uns altres en cada cas (per exemple, establir diferències o tractament diferent en funció de si són associacions, o no). A part que es podria considerar discriminatori, aquest seria també un camí fàcil per burlar la llei i que es constituïssin associacions només amb aquesta finalitat només pel fet que, a aquestes, se'ls permetés portar-les a terme sense llicència. En aquest sentit, portant aquesta via fins al final, es podria produir l'escenari que sempre es farien activitats sense llicència ni, per tant, els controls i les mesures de seguretat que moltes activitats o espectacles requereixen.

Tenint en compte el que hem dit fins ara, val a dir que, a part de recomanable, és comprensible que en relació a determinades activitats tot i que s'eliminés l'obtenció de llicència prèvia, no es puguin portar a terme sense que siguin exigibles uns mínim requisits de control i prevenció del risc (aquelles en les quals intervinguin menors, les relacionades amb el foc, trabucaires, castellers, etc.). Sobre-tot, tenint en compte que per a les entitats també seria una mesura de seguretat i, en un moment donat, de limitació de responsabilitat.

La Llei estableix que resten exemptes de la necessitat de llicència municipal, llevat que les ordenances o els reglaments municipals, en supòsits expressament justificats i de caràcter excepcional, estableixin el contrari, entre d'altres:

- Els espectacles i les activitats esportives de caràcter esporàdic.

Aquesta regulació però, és força arbitrària ja que a part de no definir què es considera com a "supòsits expressament justificats i de caràcter excepcional", deixa a criteri de cada ajuntament quan es consideren com a tals. Genera certa inseguretat ja que el que per a un ajuntament ho pot ser, per a un altre, no.

A més, tampoc no es defineix què es considera - d'acord amb la Llei - com a activitats de caràcter esporàdic (ho són aquelles que s'organitzen només un cop l'any?)

En aquest sentit, també podria ser interessant que aquests aspectes quedessin més ben delimitats a l'ordenança tipus en la qual s'està treballant.

Una altra opció que cal considerar és la de substituir la llicència municipal per la comunicació prèvia. És a dir, que per tal de poder portar a terme les activitats o espectacles, n'hi hagués prou amb el fet de comunicar-ho prèviament a l'administració corresponent, si es vol, amb una determinada antelació mínima. Això simplificaria i molt el procediment, els requisits i els tràmits.

De moment, una clara solució possible (però potser no prou satisfactòria des del punt de vista de les entitats) que permet no haver de complir les exigències de la Llei en relació a determinades activitats i espectacles, és que els ajuntaments en siguin els organitzadors; o bé, que aquests espectacles, els organitzin els ajuntaments. Per contra, la part negativa d'això és que qui figuraria com a organitzador no seria una determinada entitat, sinó l'Ajuntament.

■ Municipis amb competències delegades

Tal com s'ha comentat, els ajuntaments poden assumir les competències d'inspecció i de sanció dels establiments oberts al públic, els espectacles públics i les activitats recreatives sotmesos a llicència municipal, en el supòsit que ho hagin acordat al Ple municipal. La Llei estableix que aquest acord s'ha de comunicar al departament competent en matèria d'espectacles públics i activitats recreatives, és a dir, al Departament d'Interior.

Barcelona, juny 2011

AJUNTAMENTS:

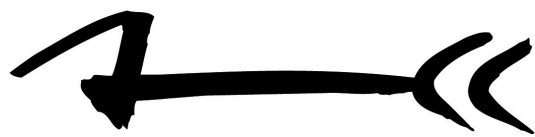
Igualada	Rubí	Olot
Manresa	Sabadell	Palafrugell
Barcelona	Sant Adrià de Besòs	Salt
Calella	Sant Andreu de Llavaneres	Cambrils
Castellbisbal	Sant Boi de Llobregat	Falset
Castelldefels	Santa Coloma de Gramenet	Reus
Cornellà de Llobregat	Santa Margarida i els Monjos	Tarragona
Esplugues de Llobregat	Santa Perpètua de la Mogoda	El Vendrell
Gavà	Sitges	Ampostà
Granollers	Terrassa	L'Àmetlla de Mar
L'Hospitalet de Llobregat	Vilanova i la Geltrú	Sant Carles de la Ràpita
Malgrat de Mar	Viladecans	Tortosa
Martorell	Castelló d'Empúries	Ulldecona
Mataró	Lloret de Mar	Puigcerdà
El Prat de Llobregat		Lleida

Annex: Exemples concrets

ANNEX:

EXEMPLES CONCRETS: QUÈ CAL COMPLIR SI ES VOL FER:

	<u>LLICÈNCIA MUNICIPAL</u>	<u>AUTORITZACIÓ DE LA GENERALITAT</u>	<u>COMUNICACIÓ PRÈVIA DE L'AJUNTAMENT</u>	<u>PÒLISSA ASSEGURANÇA</u>	<u>MEMÒRIA DE SEGURETAT</u>	<u>FARMACIOLA</u>	<u>CONTROL D'ACCÉS</u>	<u>DISPOSITIUS ASSISTÈNCIA</u>
TITELLES	SI			SI	NO	SI		SI, QUAN HI HA MES DE 1000 PERSONES
CORREFOCS				SI		SI		SI, QUAN HI HA MES DE 1000 PERSONES
DESFILADES	SI			SI	NO	SI		SI, QUAN HI HA MES DE 1000 PERSONES
CONCERTS DE MÚSICA	SI			SI	NO	SI	SI A PARTIR DE 150 PERSONES	SI, QUAN HI HA MES DE 1000 PERSONES
BALLS	SI			SI	NO	SI		SI, QUAN HI HA MES DE 1000 PERSONES
TEATRE	SI			SI	NO	SI		SI, QUAN HI HA MES DE 1000 PERSONES
PROVES ESPORTIVES EN MÉS D'UN TERME MUNICIPAL		SI		SI	NO	SI		SI, QUAN HI HA MES DE 1000 PERSONES
ESPECTACLES QUE ORGANITZA MUNICIPI FESTES I REVETILLES	NO			SI		SI		SI, QUAN HI HA MES DE 1000 PERSONES
SALA DE CONCERTS FINS A 150 PERSONES			SI	SI				SI, QUAN HI HA MES DE 1000 PERSONES

Associacionisme Cultural Català

**#2 congrés
d'associacions
de Barcelona**

www.congresassociacionsbcn.cat

ens
de comunicació
associativa

**consell d'associacions
de barcelona**